

saa efter min Mening i etisk Henseende utiltalende Form for Ægteskabet, som er hjemlet ved Forordningen af 5. Marts 1734. Jeg kan tiltræde Lovforslaget paa dette Punkt og endvidere tiltræde, at man søger yderligere at forbedre den uskyldig forførte Kvindes Stilling, den Kvinde, som i Tillid til et Ægteskabsløfte, givet paa fast og bindende Maade, har indladt sig med en Mand, som saa, naar han ser, at Besvangrelse bliver Følgen, skynder sig med at stikke af. Moralsk har man ikke meget tilovers for en saadan Stymper, og jeg synes heller ikke, at Lovgivningsmagten skulde tage paa ham med for bløde Hænder. Forudsat, at det er en uberygtet Kvinde, det drejer sig om, bør der gøres noget for hende. Men jeg kan for øvrigt, hvad dette angaar, i alt væsentligt tiltræde, hvad den højtærede Justitsminister har udtalt, idet jeg synes, at han paa dette Punkt paa en klar og god Maade har gjort Rede for de Grunde og Hensyn, som her maa komme i Betragtning.

Naar man ved, hvilken uhyre Udbredelse Kønssygdommene har, ikke mindst i en stor By som København, og naar man kan tænke sig, hvor ulykkelige Udsigterne er for et Ægteskab, der grundlægges, hvor smittefarlig Kønssygdom er til Stede, saa forekommer det mig, at Staten har en uafviselig Pligt til her at træde til med Lovregler paa dette Omraade, og jeg vil gerne personlig udtale min Sympati for snarere at skærpe end at svække de Bestemmelser, der derom findes i Lovforslaget. Men jeg vil samtidig gerne tage det Forbehold, at man maa søge at formulere Bestemmelserne saaledes, at man ikke unødigt griber ind med Bestemmelser, der generer mere end højst nødvendigt de Folk, der skal indgaa Ægteskab, og at man tager fornødne Hensyn til de berettede Følelser, der kan komme i Betragtning. Der kan absolut ikke være Tale om nogen Pligt til tvungen Lægeundersøgelse.

Om Lovforslagets § 14 vil jeg gerne til Socialdemokratiets ærede Ordfører (Helga Larsen) sige, at det glædede mig meget, at hun saa rigtigt og klart fremhævede, at man ikke bør tillade Ægteskab, hvor der foreligger Svogerskab i op eller nedstigende Linie, selv om dette Svogerskab er grundet paa Kønnsforhold udenfor Ægteskabet og ikke Kønnsforhold i Ægteskabet. Jeg ved ikke, hvad ærede Medlemmer vil sige til et saadant Tilfælde, at Petersen paa 4de Sal, som i mange Aar har levet sammen med en Kvinde,

som han ikke er gift med, og som maaske af alle Naboer bliver betragtet som Ægte-mand, der er gift med Fru Petersen, at han en skønne Dag til alle Naboers og Husbeboeres Forfærdelse kører op til Kirke eller til Giftefogeden med Fru Petersens Datter, som han nu foretrækker at indgaa en livsvarig Forbindelse med i Stedet for med Fru Petersen. Jeg vil ganske tiltræde den af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremsatte Udtalelse. Det ærede Medlem sagde her: Den Slags mærkelige Familieforhold skal vi ikke gaa med til. Vi skal det ikke dels af almindelige moralske Grunde, dels ogsaa fordi vi paa de Punkter, hvor vi kan gøre det, bør sørge for, at Staten saa vidt muligt hindrer, at Ægteskaber, som ikke har nogen god fysisk eller moralsk Grund at staa paa, overhovedet indgaaes. Thi hvad er Ægteskabet? Det er en livsvarig Forbindelse mellem en Mand og en Kvinde, der medfører et Livsfællesskab paa saa at sige alle Omraader, og som er det Grundlag, hvorpaa Familien bygges, der atter er det Grundlag, hvorpaa alle holdbare Samfund er byggede op — og jeg kan føje til: vil blive bygget op i Fremtiden.

Med Hensyn til Formen for Ægteskabets Indgaaelse forekommer det mig, at ganske overvejende Grunde taler for her at stille Parterne frit, om de ønsker Ægteskabets Indgaaelse i Kirken eller den borgerlige Ægteforening. Man har for det tvungne borgerlige Ægteskab anført, at Ægteskabet er, som man siger, en rent borgerlig Indretning. Det er efter min Opfattelse kun en Frase og endda en forkert Frase, thi ganske vist har Ægteskabet en borgerlig Side, og dette medfører, at Samfundet har Ret og Pligt til at gribe ind med Lovbestemmelser ogsaa paa det Omraade, men det er dog først og fremmest et personligt Forhold og et Forhold af den inderligste og største Betydning, hvor det centrale ligger deri, at to Mennesker giver hinanden det Løfte i fuld Tillid til hinanden, at de vil holde sammen for Livet. Dette er det centrale, og for mange af disse Mennesker, der har givet hinanden dette Løfte, staar det saadan, at Ægteskabet tillige har en religiøs Side, og denne religiøse Side kan de med Rette forlange respekteret. Det er mange af de bedste Mennesker, der har denne Opfattelse, og mange af de bedste Ægteskaber, der er grundede paa den Opfattelse, og har kunnet vise i Praksis, at de har kunnet holde ud til Enden. Her bør Staten ikke gribe ind, thi det vilde efter min Mening være et